

Tomaji Attila

BOLERO

*„ahányan végre így együtt vagyunk, mind elmegyünk”
(WS)*

itt maradunk nem hűl ki a párna utánunk
bevetetlen marad az ágyunk
s mert maradunk hajszálaink tovább szállnak
a felhők alatt amerre járunk a néma nap alatt
hol hunyorogva állunk és a nap is itt marad
a víz nem mossa el lábunk nyomát hajszálaink
a fák alatt szállnak szemhéjunk mögött
imbolyog egyetlen álmunk
arról hogy talán mind itt maradunk
és örökké látjuk majd a bölcsőt ahol ringtunk
anyánk kezét simogatta hajunk a száját
ahogy csókolta arcunk s nem nyughatunk
járjuk a táncunk és maradunk –
hulló hajszálaink vállunkra szállnak
könyvekből peregnek ahogy lapozunk
fogy a történet kiolvassuk életünket
isszuk a borunk dülöngélünk s dúdolunk
nap süti maradék hajunk
hajszálaink leszállnak a földre
ott guggol Isten megszámlolja őket
kisimítja a párna összes ráncát utánunk
és beveti az ágyunk
pedig mindannyian itt maradunk – –

Mesterházi Mónika

„TE MEGBÁNTOTT KEDVES LÉLEK...”

Weöres Sándor két verse: „A kísértet dala” és „Gyöngé ágam”

Régóta foglalkoztat, hogy miben is áll Weöres Sándor két rokon versének hatása. Hogy a kettő rokon, arra biztosan bárki rájöhet, hiszen A KÍSÉRTET DALA ismétlődő sora: „Sohase bántottalak”, a GYÖNGÉ ÁGAM-é meg: „Minek is bántottalak?”, és a ritmusuk is hasonló (a rövid soroké azonos).